

[Knud Kristensen.]

at naar der staaer i Paragraffen, at de skal have særligt Tøj, saa betyder det, at de skal have det, hvis de ikke har Arbejdstøj, og hvis de har det i Forvejen, har de jo ingen Udgifter af det.

Saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rager, der brugte som Argument, at det var de mange, der havde Ret — naar man var mange, havde man Ret, og naar man var faa, havde man Uret —, at jeg tillader mig at lykønske det ærede Medlem til den Argumentation. Saa er der da i hvert Fald een Ting, der er sikker, nemlig at det ikke er ham og hans Parti, der har Ret, for de er da et af de mindste Partier.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tvangsarbejde vil jeg sige, at for mig er Tvangsarbejde det, at man kan tvinges til at tage et Arbejde, enten man vil eller ej, og paa det Punkt adskiller Regeringens Forslag efter de Udtalelser, der her er fremsat, sig ikke fra vort Forslag. Flertalspartierne haaber paa, at de arbejdsløse vil gaa frivilligt med; Tvangen kommer kun til Udfoldelse, naar de ikke frivilligt vil, men da, indrømmer Regeringspartierne, da vil de tvinge de arbejdsløse til at tage dette Arbejde, og derfor siger jeg, at Deres Bemærkninger om Tvangsarbejde vender sig lige saa godt mod Deres eget Forslag som mod vort.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil ganske kort sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at hans Udtalelser om Arbejdslønningerne hviler paa manglende Kendskab til de faktiske Forhold. I en lang Række Fag i Industrien arbejdes der paa Akkord, hvorved hver enkelt Arbejder faar netop den Løn, han er i Stand til at tjene; derved faar den langsomme mindre, den hurtige mere. Og i de andre Fag, hvor der ikke er Akkordarbejde, er jo det almindeligt gældende Princip: Minimallønoverenskomst og ikke Normallønoverenskomst. Derved opnaas der Mulighed for, at yngre og ældre Arbejdere kan faa Plads, idet det som Regel vil være dem, der er paa den lavere Løn.

Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems Udtalelser vedrørende Statens Indgreb, men blot sige, at jeg for mit Vedkommende under ingen Omstændigheder kan

anerkende, at Statsindgreb i Øjeblikket stiller Landbruget ulige i Forhold til andre Erhverv.

Til det ærede Medlem Hr. Gregersen vil jeg gerne sige, at jeg har i Mødet den 26. November svaret paa den Forespørgsel vedrørende Lov om Tilskud til Merbeskæftigelse; det ærede Medlem vil kunne finde mit Svar Sp. 624.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Jeg vil kun sige til det ærede Medlem Hr. Rager og det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, at naar jeg har krævet Oplysninger, nye Oplysninger, saa er det ikke saa meget om nye Arbejder, men flere og bedre underbyggede Oplysninger end dem, vi fik i første Omgang. Naar man kommer med Oplysninger, der gaar ud paa, at Hedeveje og Plantageveje skal koste 60 000 Kr. pr. km, saa har man Lov til at stille sig skeptisk.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg kun sige, at hvis det ærede Medlem havde hørt, hvad jeg sagde i første Omgang, saa vilde det ærede Medlem ogsaa have hørt, at jeg sagde, at det netop var ud fra den Overbevisning, at den højtærede Socialminister havde faaet Tilladelse til at anvende Overenskomsterne, at vi stillede vore Ændringsforslag, der jo ogsaa henviser til Tarifferne.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Einer-Jensen): Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at det, han vil nu, er at administrere Løven. Det, der med de Oplysninger, der er skaffet til Veje, er sket, er, at man peger paa de Arbejder, der kan udføres, og har ladet Teknikere gøre Overslag derover. Naar Løven er traadt i Kraft, skal de enkelte Arbejder naturligvis indsendes til Ministeriet og godkendes dér.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen maa jeg sige, at jeg beklager, at han ikke forstaaer Forskellen mellem at betale Arbejdere, der gaar i Arbejde, tarifmæssig Løn, saadan som efter vort